

Отведенчино промѣняване (*на вѣтъръ-тѣ*),
sn. *Mar.* saute de vent, f.

Отведенчиность, sf. la soudenit .

Отведенчить, adv. soudain et -nement, court;
|| prép. voilà que.

Отвѣждане, sn. *Anat.* l'abduction f.

Отвѣживамъ, va. fig. découvrir; || -ca, vr. se
découvrir. [vert.]

Отвѣтъ, adj. découvert; -to, adv. 脢 décou-

Отвѣлечене, sn. l'abstraction f. [lement.]

Отвѣлечено, adv. abstractivement et abstrai-

Отвѣлеченъ, adj. abstrait, rationnel, métaphysique; || говори -но (*за нѣщо*), vn. fam.
m taphysiquer. [stractif, adj.]

Отвѣлечены мысли [кото изговаря —, ab-

Отвѣличамъ (*на умъ-тѣ си*), vn. abstraire;
|| кото -влича, *Méd.* révulsif, adj.

Отвѣличане (*на сокове*), sn. *Méd.* la révulsion.

Отвѣждамъ (*си скрытомъ отъ община*),
vn. fausser.

Отвѣждачъ, adj. s. *Anat.* l'abducteur m.

Отвѣорачъ, ка (*на ложы*), s. ouvreur, euse,
de loges f. [patent m.]

Отвѣорена заповѣдь (*до хазната*), sf. acquit
— ржка [съ —, adv. 脢 pleine corbeille.]

Отвѣорено писмо (*съ царски пеуѣтъ*), sn.
lettre patente f.

Отвѣорень, adj. ouvert, libéral, large, plein
de ressources; || (*за цѣѣтило*), tranchant,
lavé.

— **кѫть**, sm. *Géom.* angle rentrant m.

Отвѣорены очи (*при спане*), sn. pl. *Méd.* la
lagophthalmie.

Отвѣорилка (*оржdie*), sf. le pas-d'âne.

Отвѣорка, sf. le vide

Отвѣорность, sf. la franchise, libéralité, lar-
gesse, profusion f.; || (*на ржката*), la mu-
nificence.

Отвѣоръ, sm. l'entrée f, hiatus m.; 1. *Anat.*
la fenêtre; 2. (*дунка*), ouverture f.; 3. (*на
водениченъ харкъ*), lanciere f.; 4. (*на гра-
диненъ зидъ съ прокопъ отрѣдъ*), haha m.

Отвѣорителъ, adj. d goutant, répugnant,
insupportable, insoutenable, repoussant, re-
butant, rébarbatif; || **бывамъ** —, vn. fig.
repousser.

Отвѣрателъность, sf. la hideur.

Отвѣращене, sn. l'horreur f, la haine.

Отвѣрзувамъ, va. détacher; || *Mar.* démarre r
|| -ca, vr. se détacher.

Отвѣрзуване, sn. le détachement.

Отвѣрнатъ, adj. grumeleux. [nev s.]

Отвѣртѣлка, sf. le tournevis; -lisenъ, du tour-

Отвѣрѣцамъ, va. détourner, d carter, divertir,
 loigner, repartir, décourager, prévenir, se
revancher de, conjurer, rebuter; 1. (*до-
качане*), redresser; 2. (*отъ*), fig. dégoûter
de; 3. (*отъ себѣ-съ*), riposter; 4. -ca, vr.
se détourner, se distraire de.

Отвѣрѣцане, sn. le dégout, d plaisance, r -

pugnance, aversion, antipathie f, décourage-
ment m, aliénation f, repartie, infinité, ri-
poste, pour 脢loignement m; 1. fig. le re-
dressement et -dressage, sati te; 2. (*на
гласъ*), la répercussion; 3. докарвамъ —,
va.  coeurer; 4. имамъ или докарвамъ —,
repugner; 5. имамъ — огъ нѣщо, vn. fig.
renifer, renâcler.

Отвѣзвамъ (*жито*), va. vanner.

Отвѣздъ, pr f xe, trans; 1. prép. outre; 2.
(отъ *ональ страна*), delà et au dela de;
3. по —, oще по —, prép. adv. au dela,
par de là.

Отвѣденъ, adj. Géogr. ultérieur.

Отвѣдморски, adj. transmarin, outremar n,
outre-mer; || изъ -до морето, adv. d'outre-mer.
— **планински**, adj. ultramontain.
— **свѣтенъ**, adj. Phys. ultra-mondain.

Отвѣншенъ, adj. extrinsèque; -шніо, -мент.
— видъ, sm. fig. les d hors m.

Отглаголенъ, adj. Gram. verbal.

Отглаша, v. imp. il retenti; || (за гласъ),
elle résonne, elle renvoi; || Phys. elle
répercute.

Отглашане, sn. la résonnance; || fig. l'écho
m; || (на гласъ), le r envoi.

Отглашателъ, adj. retentissant, résonnant,
sonore, phonocampique.

Отгледване, sn. l'institution f, 脢ucation f.

Отговарямъ, va. répondre, répliquer, re-
prendre, repartir; 1. (*бѣржѣ*), riposter; 2.
(на оплакане), Jur. dupliquer; 3. незная
шо да — вѣке, adv. 脢tre   quia; 4. -ca,
vr. se défendre de; 5. —яме си единъ
другъ, se répondre, s'entre-répondre.

Отговарянѣ, sn. la réplique; || fig. la bourrade.

Отговорителъ (*взаимно*), adj. fig. solidaire.
— знакъ, sm. Typ. le répons. [toire f.]

Отговорка, sf. Jur. l'excusation f, 脢appa-
Отговорливость, sf. la responsabilité.

Отговорливъ, adj. responsable, comtable.

Отговорникъ, ица, s. un répondant; 1.
Jur. s. intimé,  e; 2. (*въ прѣпирни*), fig.
un tenant; 3. (*въ сѫдба*), s. défendeur,
eresse.

Отговорностъ, sf. la raison, comtabilit 
publique f; || Com. le ducroire; || (*взаимна*),
la solidarité.

Отговорны пѣѧне (*върху думытѣ на
литиграшъ*), sn. pl. les répons.

Отговорный титленъ подпись (*на писмо*),
sm. titre en vedette, m.

Отговоръ, sm. la réponse, la réplique, oui m;
1. (*на оплаканій*), Jur. la duplique; 2.
искане —, Jur. l'interpellation f; 3. искаль
—, va. interpeller; 4. давамъ опрѣдѣли-
телъ —, va. trancher le mot; 5. неда-
вамъ направо —, va. tergiverser.

Отговористъ, adj. Jur. responsif.

Отгорѣ, adv. dessus, au (en, par) dessus,